

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE:

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie rozciągnięcia organizacji Policji Państwowej na dalszych 14 wschodnich powiatów Małopolski, wydane na zasadzie art. 3 przepisów przejściowych do Ustawy o Policji Państwowej z dnia 24 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 61 poz. 363).

Art. 1. Wobec mającego nastąpić z dnia 1 marca 1920 r. przejścia 14 powiatów wschodniej Małopolski, a mianowicie: Brody, Brzeżany, Buczac, Horodenka, Kamionka, Strumiłowa, Kołomyja, Kossów, Poczenizyn, Podhajce, Radmiechów, Sniatyn, Zaleszczyki, Zborów i Złoczów, z terenu etapowego i operacyjnego do Dowództwa Okręgu Generalnego Lwowskiego, zarządzam w wyżej wymienionych powiatach organizację policji państwowej w miejsce ustępującej żandarmerji polowej.

Art. 2. Z dniem 1-go marca 1920 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje na swój etat i pod zwierzchni nadzór Ministra spraw Wewnętrznych na ogólnych zasadach kwalifikacyjnych przewidzianych ustawą o policji państwowej.

a) podoficerów i szeregowców żandarmerji polowej, pełniących służbę na terenie etapowym i operacyjnym Wschodniej Małopolski którzy zgłoszą w drodze służbowej swe wstąpienie do policji państwowej.

b) z posród oficerów żandarmerji polowej tych, którzy za zgodą swej przełożonej władzy wniosą w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych pisemne podania o przyjęcie ich do policji państwowej i zostaną przyjęci przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Ad a) i b) Funkcjonariusze żandarmerji polowej, którzy wskutek orzeczenia komisji kwalifikacyjnej nie zostaną do policji państwowej przyjęci otrzymują trzymiesięczną odprawę.

Art. 3. Do zorganizowanej w ten sposób policji państwowej z żandarmerji polowej na obszarze wymienionych powyżej 14 powiatów Małopolski stosują się analogiczne przepisy art. 2 Ust. 1 i 2 art. 3, 4, 5 i 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1919 r., Dz. Ustaw. Nr. 87 poz. 475 w przedmiocie wcielenia żandarmerji krajowej i policji wojskowej na obszarze b. Galicji do policji państwowej.

Art. 4. Wyплаты wszystkich poborów za marzec 1920 roku wymienionym w artykule 2 niniejszego rozporządzenia funkcjonariuszom żandarmerji polowej, przejętym w dn. 1 marca 1920 r. przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będą dokonane według norm obecnie obowiązujących przez te urzędy względnie kasy, które im dotychczas wypłaty te skutecznie miały.

Wyплаты te nastąpią jednak na rachunek Min. Spr. Wewnętrznych.

Ewentualną różnicę za marzec wypłaci im Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy wypłacie kwietniowej.

Art. 5. Koszary, będące w posiadaniu żandarmerji polowej, w powiatach w art. 1 niniejszego rozporządzenia wymienionych, przechodzą z dniem wyłączenia tych powiatów z terenu etapowego i operacyjnego w posiadanie policji państwowej o ile nie znajdują się w budynkach stanowiących własność Skarbu Wojskowego, o ile nie zostaną przeznaczone na pomieszczenie żandarmerji wojskowej.

Z objęciem koszar w posiadanie policji państwowej ministerstwo spraw wewnętrznych przejmuje wszelkie z tem posiadaniem od dnia 1 marca 1920 r. związane zobowiązania.

Art. 6. Część żywego i martwego inwentarza żandarmerji polowej w powiatach w art. 1 wymienionych, ustalona w stosunku do ogólnej liczby przejętych przez Min. Spraw Wewn. funkcjonariuszów tej żandarmerji przechodzi z dniem wyłączenia wspomnianych wyżej powiatów z terenu etapowego i operacyjnego w posiadanie policji państwowej za rozrachunkiem międzyministerjalnym. Część ta będzie określona w porozumieniu z Generalnym Delegatem Rządu dla b. Galicji.

Sprawa zaopatrzenia ekwipunkowego wcielonych do policji państwowej funkcjonariuszów Żandarmerji Polowej przechodzi na Min. Spraw Wewn. z dniem przejęcia ich na etat tego ministerstwa.

Art. 7. Min. Spraw Wojskowych ma obowiązek dostarczania wszystkim funkcjonariuszom Policji Państwowej w wyżej wymienionych 14-tu powiatach wschodniej Małopolski przez 3 miesiące t. j. do 1 czerwca 1920 r. z wojskowych składów żywnościowych produktów spożywczych po cenach wyznaczonych dla wojska i według norm dla wojska przewidzianych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych
Iszkowski w. z.

za Ministra Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski gen. ppor.

ROZKAZY

Gł. Komendanta Policji Państwowej.

Rozkaz z d. 1. II. 1920 r. * * Przypominam rozkazy Komendy Głównej № 12, p. 3 i № 18, p. 2 w sprawie wykonywania służby daktyloskopijnej, oraz polecam przestrzegać pilnie treści tychże.

Pouczenia w tym klerunku zamieszczone są w poniżej podanej instrukcji.

Zdjęć daktyloskopijnych należy dokonywać we wszystkich urzędach i ekspozyturach śledczych jako też posterunkach.

Do daktyloskopowania mężczyzn należy używać karty daktyloskopijnej o druku czarnym, zaś kobiet karty o druku czerwonym.

Karty daktyloskopijne należy sporządzać w dwóch egzemplarzach, z tych jeden należy wysłać do odnośnego okręgowego Urzędu Śledczego, drugi do IV-go Wydziału Komendy Głównej w Warszawie.

Prócz kart daktyloskopijnych należy sporządzić przy każdym daktyloskopowaniu jeden egzemplarz karty skorowidzowej na brystolu i dołączyć do karty daktyloskopijnej, wysyłanej do Okręgowego Urzędu Śledczego.

Karte daktyloskopijną do IV-go Wydziału należy wysłać bezpośrednio po daktyloskopowaniu bez dołączania specjalnych odezów i bez karty skorowidzowej.

Specjalne odezwy są tylko wtedy konieczne, gdy chodzi o rzecz szczególnej wagi np. sporządzenie analizy daktyloskopijnej, lub gdy daktyloskopowany podaje fałszywe nazwisko, albo też gdy chodzi o porównanie odcisków odnalezionych na miejscu czynu i t. p.

Każdą daktyloskopowaną osobę należy fotografować w trzech pozach t. j. z profilu, en face i en trois quart, dwie odbitki dołączyć do karty daktyloskopijnej i skorowidzowej, przeznaczonej dla okręgowego Urzędu Śledczego.

Do karty daktyloskopijnej dla IV-go Wydziału należy dołączyć jedną odbitkę oraz kliszę fotograficzną.

Okręgowy Urząd Śledczy sporządza z otrzymanych odbitek okręgowe album przestępców oraz skorowidz do rejestracji daktyloskopijnej.

W kartach daktyloskopijnych należy zawsze uwidocznić w jakim urzędzie lub posterunku, gdzie, przez kogo i z jakiego powodu dany osobnik został daktyloskopowany.

Komendy Okręgowe otrzymały już przed kilku miesiącami po kilka tysięcy druków daktyloskopijnych, pomimo tego niektóre urzędy śledcze i posterunki rzeczonych druków dotąd nie otrzymały. Należy więc natychmiast zarządzić rozdział otrzymanych druków dla każdego urzędu śledczego i posterunku, w ilości, odpowiadającej stosunkowi służbowemu danego urzędu lub posterunku.

Odbitki należy sporządzać w ten sposób, aby pierwsze stawy palców były w całej długości i szerokości odbite, ażeby czarne linie odcisków wyraźnie od białego tła papieru się odbijały, jakoteż, aby odcisk każdego poszczególnego palca skutecznie został w przeznaczonej na ten cel przedziałce karty daktyloskopijnej.

Jeżeli odcisk któregośkolwiek z palców się nie udał, należy tenże odcisk ponownie umieścić powyżej niedokładnego odcisku, jednakowoż zawsze w rubryce, odpowiadającej danemu palcowi.

Zamazane oraz niecałkowite odciski uniemożliwiają klasyfikację oraz identyfikowanie

pojedynczych figur i tworzą nieużyteczny materiał w registraturze.

Daktyloskopowanie należy przeprowadzać u następujących osób:

1) Aresztantów, oraz podejrzanych, którzy należą do kategorii zawodowych zbrodniarzy, szczególnie zaś osoby, podlegające dozorowi policyjnemu;

2) Aresztantów, którzy ze względu na ich dawniejsze życie, rodzaj oraz sposób popełniania czynów karygodnych są szkodliwymi dla Państwa, mienia i życia obywateli, a którym za popełnienie czynu karygodnego grozi kara ciężkiego więzienia.

3) Międzynarodowych zbrodniarzy i włóczęgów wszelkiego rodzaju.

4) Wydalonych z kraju wyrokami sądowymi lub orzeczeniami władz administracyjnych.

5) Podających fałszywe nazwisko oraz legitymujących się fałszywymi dowodami osobistymi, jakoteż osoby, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że starają się wprowadzić w błąd urzędy państwowe.

6) Cyganów obojga płci, bez względu na wiek i przynależność państwową.

7) Osoby aresztowane lub podejrzane o szpiegostwo oraz o inne działania mające na celu wyrządzenie szkody Państwu.

8) Nieznanych w okolicy, przytrzymanych z jakichkolwiek bądź powodów, głuchoniemych, umysłowo chorych i t. p. a to celem stwierdzenia tożsamości ich osób.

9) Osoby, których zdjęcia daktyloskopijne go zażądał sąd, lub inna władza do tego powołana.

10) Zwłoki nieznanych w okolicy zamordowanych, jakoteż osób nieznanych, które przypadkowo śmierć poniosły.

Aż do czasu, w którym przyrządy daktyloskopijne zostaną w kraju wyrabiane, należy do daktyloskopowania używać środków zastępczych np. tuszu do stempli, farby drukarskiej, sadzy oczyszczanych, zmieszanej z olejkim lewandowym i t. d.

Przy używaniu powyższych środków zastępczych należy kartę daktyloskopijną składać dopiero po zupełnym wyschnięciu odbitek.

Ponieważ należy dążyć do tego, aby w każdym powiecie był przynajmniej jeden w służbie daktyloskopijnej dostatecznie wyszkolony funkcjonariusz policji, poczynając od 1 marca 1920 r. z każdego okręgu automatycznie przysyłać po jednym funkcjonariuszu do Wydziału IV K. G. P. P. w Warszawie na 10-dniowy kurs daktyloskopijny dotąd, dopóki cel zamierzony nie zostanie osiągnięty.

* * Sumy, przeznaczone na wypłatę pozostałych części dodatku za miesiące styczeń i luty oraz na wypłatę dodatku za m-c marzec będą wyasygnowane do Komend Okręgowych w najbliższym czasie.

Policja kolejowa ma prawo do otrzymania z kredytów Policji Państwowej dodatku za luty i marzec. Dodatek za styczeń policja kolejowa winna otrzymać od tych władz kolejowych, które jej pensję styczniową wypłaciły.

* * V. W myśl instrukcji uchwalonej przez Radę Ministrów dnia 16. II r. b. normalny czas pracy biurowej w urzędach państwowych wynosić ma 7 godzin.

Wobec powyższego polecam, aby urzędowanie we wszystkich Komendach Okręgowych oraz w Komendach policji Łodzi i Lublina odbywało się od godz. 8 i pół do 3 i pół, w innych zaś urzędach policyjnych (Komendach Powiatowych i Komisariatach przynależnych do nich) czas urzędowania winien być ustalony po porozumieniu ze Starostą

Komendant Główny Policji Wł. Henszel w. r.

Odprawa Komendantów Okręgowych Policji Państwowej

W Okręgu łódzkim stan osobowy wykazuje niewielkie braki. Zostanie ewentualnie uzupełniony przez zakwalifikowanych członków byłej straży kolejowej. W 9 komendach powiatowych skoszarowano rezerwy, również łódzką rezerwę okręgową oraz oddział konny. Stan sanitarny zadawalniający. Karność dobra. Jako szczegół charakteryzujący podniesienie się poziomu etycznego wśród policji łódzkiej przytacza kom. Wróblewski, że, za czas od 1 grudnia z r.